

működés után, 1895-ben, a pécsi ítélőtábla elnökének titkára lett. Innen kezdve azután gyorsan haladt. Három év múlva, 1898-ban, ítélőtáblai bírónak nevezték ki a szegedi táblához. Ezt a tisztségét csak három évig viselte Hamza, mert az igazságügyminiszter 1901-ben, *Hódossy* Lajos eltávóztatása után, a szegedi királyi törvényszék elnökévé nevezte ki.

Tizenkét esztendő telt el tehát Hamza Szegeden s ezalatt a társadalom általános szeretetére tett szert. Három évvel ezelőtt bevásárolták a városi törvényhatósági bizottság tagjai sorába is. Így aztán, ha el is távozik, a kapocs közte és a város között továbbra is megmarad, mert Hamza nem mond le a mandátumáról.

Az még nincs meghatározva, hogy mikor veszi át új hivatalát Hamza. Holnap délután Kolozsvárra utazik, hogy üdvözlje az ottani tábla elnökét, *Fekete* Gábort. Holnapután, pénteken pedig visszatér Szegedre s innen mindjárt Budapestre megy, hogy *Székelly* Ferenc igazságügyminiszter előtt tisztelegjen. Valószínű, hogy az igazságügyminiszter ez alkalommal említést tesz a szegedi törvényszék új elnökéről is.

SZEZÓN

A szűk szoknya.

Sokat lehet vitatkozni, szépek-e, tetszetős-e a mai női ruhák, melyek valósággal beszorítják, mintegy zsákba varrják a bájos női idomokat. Lehet a divat kinövéséi ellen agítani annyit, amennyit épen jól esik valakinek, csak egyet nem lehet: eredményt elérni ezzel az agitálással. Mert a hölgyek mindenről lemondanak inkább, mint arról, hogy divat szerint öltözködjének még akkor is, ha minden kényelmüket föl kell érte áldozniok. A divat ellen csak egy eszköz van: maga a divat. A tegnap divatja kiszorítja a maikat, épen ezért bizonyos, hogy a mostani bornirt, szűk ruhák élete sem örökké tartó.

Azt mondják, hogy a nők hiuk és sokat tartanak szépségükre. Hát ez elég kicsi tévedés. A hölgyek egyáltalában nem hiuk, ellenben rabjai a divatnak. Inkább anyáknak tűnnek föl a divatos öltözékben, semhogy félredobva a bornirt divatot, az ellenére legyenek szépek. Csak amikor már megunta a divat a kiruccanásokat, akkor térnek vissza a hölgyek is a szép formákhoz. Mintha ma már, az első hóval, kezdene letűnni a zsákszerű szűk ruhák divatja, amely egyébként még mindig erősen tartja magát. Csak az a kérdés, hogy meddig?

Szinte elképzelhetetlen, hogy a hölgyek miként ölthetik föl azokat a szűk ruhákat, amelyekben határozottan nem szépek. Még a legszebbek sem azok. A divat egy jó ismerője mondotta épen a minap a mai divatról:

— Bornirt a mostani divat. Ahelyett, hogy követné a női természet elragadó formáit, teljesen eltér a természettől és valósággal csunyává teszi a szép asszonyt. Ha egy izléses asszony este, amikor ledobja magáról toalettjét, azt tapasztalná, hogy teste valójában olyan, mint amilyenek napközben mutatnia kell — másnap a szép asszonyt könyeiben uszva találják.

A szép asszony tehát tényleg szép akar lenni, de csak addig, amíg a divat mást nem parancsol. A divatnak ezt a bornirtságait megfizetni kénytelenek. Dühösködnék, botrányokat csapnak, de — fizetnek. Szidják a divatot, a szabókat és mindazokat, akik drága pénzért még el is rutitják asszonyaikat, de amikor a feleség megjelenik az új, divatos toalettben, akkor beletnyugszik a változhatatlanba. Egyetlen férj sem mondja asszonyának: Ezt a rut ruhadarabot pedig dobd el fiam a pokolba! Soha többé ne lássam rajtad! Pedig így talán az izlés felé lehetne irányítani a divatot.

Az ujszegedi kenderakadémia.

— A földmivelésügyi miniszter kívánságai. —

(*Saját tudósítónktól.*) *Lázár* György dr polgármester városfejlesztési akciójának egyik kiemelkedő eredménye az ujszegedi kenderakadémia létesítése. A földmivelésügyi miniszter az erre irányuló akciót örömmel vette tudomásul és most közli a várossal a saját kívánságait. Végleges elhatározását e kívánságokra kapott választól teszi függővé a miniszter, akinek a városhoz ma érkezett leírata a következő:

A tanácsnak múlt évi október huszonnyolcadikán kelt fölterjesztéséből elismeréssel értesültem Szeged törvényhatósági bizottságának 1909 október huszonhetedikén tartott közgyűlésében hozott azon határozatáról, amelylyel a kender- és lentermelési szakintézet céljaira szükséges telket följánlotta.

Mielőtt ezen elhatározás alapján a továbbiak iránt intézkedném, közlöm azokat a kívánságokat, amelyek teljesítését az intézet érdekében kérnem kell. A Vedres-utcának az intézet céljára följánlított és egyesítendő telektömb határáig terjedő, vagyis a Löwy-telektömbök közé eső részének rendes karbáhozatalát és karbantartását kérem.

A városi légszuszszervezeteket, mely jelenleg csak a Szőregi-ut és Vedres-utca sarkáig terjed, az intézet főépületéig a városnak meg kell hosszabbítania. Ugyanez a kérés a villamosvilágítási vezetékre nézve is. A Salzmänn-féle gyártelepen túl fekvő telket az előbb nevezett telektől elválasztó utnak legalább négy öl szélességre való kiépítését, az uttest megfelelő karbáhozatalát és lejáró lejtők létesítését kérem. Az elől hivatkozott határozat a Salzmänn-gyár mellett elterülő területért holdankint évi száz korona bérfizetést köt ki. Ezt a bérösszeget túlmagasan találom, mivel a területnek alig felét fogják használni mezőgazdasági művelésre, amennyiben nagyobb részét áztató, kórkazlak és száritó terület foglalja el. Ennélfogva méltányosnak talánlám, ha a törvényhatóság a bérösszeget megfelelően mérsékelné, annyival is inkább, mivel a beltelkek rendezése és feltöltése szintén tetemes költséget fog okozni.

Végül az a kívánságom, hogy az intézet netán szükséges terjeszkedésére való tekintettel a kijelölt beltelkek és az ujszegedi följáró közötti városi telekre, valamint a Salzmänn-gyáron túli telekrészszel szomszédos városi terület megfelelő részére tárcámnak elsőbbségét szíveskedjék fíntartani. Fölkérem a tekintetes tanácsot, hogy ezen kívánságok jóakaratu tárgyalásának eredményéről, valamint a közgyűlési határozat jóváhagyásának megtörténtéről engemet mielőbb értesíteni szíveskedjék.

Együttal a város polgármesterének szeptember 26-án kelt fölterjesztése kapcsán értesitem, miszerint a szóbanforgó telek bérösszege csak annak szerződés mellett történő átvétele után válik esedékessé, addig azonban tárcámat semmi kötelezettség nem terhelheti s mi sem áll utjában annak, hogy a város ezen területek hasznosítása iránt mindaddig intézkedjék, míg azok tárcám részéről tényleg át nem vétetnek. Budapest, 1910. november 18-án. *Serényi* Béla gróf s. k.

Lázár György dr polgármester a *Délmagyarország* munkatársa előtt ma nyilatkozott a miniszter kívánságait illetőleg. Kijelentette a polgármester, hogy a Vedres-utcának szükséges tömbjét a város az intézet céljaira átengedi, szintugy eleget tesz a légszusz- és villamosvilágításra vonatkozó kívánságnak is és karbáhozza az uttestet, létesít lejáró lejtőket is, az utat kiszélesíti, ellenben a bérösszeg mérséklésébe nem megy bele a város, mert azok a telkek nagyon értékesek. A miniszter minden egyéb kívánságát teljesítendőnek tartja a polgármester, a szóbanforgó területeket az intézet létesítése idejéig máris hasznosították. Evvel az ügygyel szerves összefüggésben van az ujszegedi kendergyár kibővítésének a kérdése is, amire vonatkozólag a polgármester ma a követ. kezű átiratot intézte a város tanácsához:

Az ujszegedi Salzmänn-féle kendergyár telepét kibővíteni szándékozván, e célra a telep alsó oldalán hat-hét katasztrális hold területet a várostól megvenni szándékozik. Minthogy azonban ezt a területet a város a kenderakadémia külső telepe részére bérbeadta, a két érdek e ponton összeütközésbe jön. A gyárpar fejlesztése céljából a két érdek kiegyenlítése kívánatos, amiért fölterjesztést intéztem a földmivelési miniszter urhoz, annak szakértői

szemle után való megállapítása végett, nem volna-e lehető az, hogy a kenderakadémia külső telepét lejjebb vigyék és így mindkét érdek kielégítettnek. Minthogy a helyszini szemlét ez irányban legközelebb el fogják rendelni, a mérnöki hivatalt már most utasítani kell, hogy a helyszini előmunkálatokat a gyárigazgatóság meghallgatása mellett azonnal tegye meg. Szeged, 1910. évi november hó 13-án.

Lázár György dr s. k.,
polgármester.

A tanács legközelebb intézkedni fog ennek az átiratnak az értelmében.

Vidám élet a kisjenői kastélyban.

— József királyi herceg és vendégei. —

(*Saját tudósítónktól.*) Mikor az ember leszáll a kisjenői vasutállomáson a kupéból és keres valakit, akitől megtudja, vajon a megrendelt kocsija hol tartózkodik, így felelnek:

— Kérem, uram, Szegeden is ilyen csunya idő van, mint mifelénk? Hogy verje meg a ragya, egészen elrontja a német herceg mulatását.

Megnyugtatom a jó embert, hogy az fittyet hány az időnek, mert az edzett ember, aki automobilon száguldott végig fél Európán; úgy játom a kisjenői polgár arcán, hogy szinte jól esik a lokálpatriotizmusának az a tudat, hogy a magas vendég jól érzi magát Kisjenőn. Ha aztán beljebb érünk a községbe, akkor már párosával, eget leső alakokkal találkozunk, akik szörnyen busulni látszanak, amiért az ő fenséges polgártársuknak vendége ebben a csunya, esős és zimankós időben még megtalálja banni, hogy eljött a kisjenői vadászatokra. A kisjenőiek, mint ezekből is látszik, szerfölött nagy súlyt helyeznek arra, hogy az ég is kedveszen az ő magas vendégeiknek, akikkel már ugy összeszoktak, hogy a főhercegi udvar minden örömeiben osztozni óhajtanak.

Mikor tegnap estefelé hazaérkezett udvari fogatokon a fejedelmi társaság és a kastély előtt várakozó közönség látta és megtudta, hogy a mai vadászat olyan fényesen sikerült, mint még talán soha, valósággal ujjongott örömeiben.

József királyi herceg kastélyában is nagy vigasság volt az este a ritka nap emlékére.

— Ekkora szerencsém még sohasem volt, — szólott a fenséges házigazda sugárzó arccal, mikor a bányai iskola egyik termében ma a vadászbédhez ült. — *Ezerkétszáz fátant lőttem én magam*; valóban szép rekord.

Augusta királyi hercegnő is büszke a mai nap eseményeire. Ő maga ötszáz fátant kerített terítékre, míg *Henrik* porosz herceg (*Vilmos* császár öccse) hétszázat, *Köburg Ferdinánd* pedig, talán udvariasságból a vendéglátó sógora iránt, csak félannyi szerencsével dolgozott, mint József királyi herceg.

Estefelé még jobban megered az eső, később pedig havazik. Nagy, prémes bundákba takarva, lábszakkokkal fölszerelve, mintha csak január lenne, érkezik haza az előkelő vadásztársaság. Átfázva és összetörve, de azért jókedvűen mert a vadászembert a törődés nem bántja.

Az egyik kocsiból egy atlétatermetű ur ugrik le. Ötven éves lehet, de olyan friss és elasztikus, mintha harminc éves lenne. Érdekes, napbarnította arca és napbarnította, teljesen koponyája van, amelyen erősen csapdos a sűrű, téli, havas eső. *Vécsey* báró, József királyi herceg régi vadásztársa, aki évtizedek óta nem viselt kalapot a fején. *Télen-nyáron fődellen fővel jár* és sokszor megeskik, hogy kopasz fejére fagy az eső. Este nyolc órakor, mire én fölértem a kastélyhoz, már vacsoránál ült a társaság és mint nekem egy udvari tiszt mondotta, széles jókedvvel és hangos poharazás közben, eltart az éjfél óráig.

Az érdeklődés központjában természetesen *Henrik* porosz herceg, a német császár öccse áll, akivel nem is lett volna érdektelen egy kis ujságírói beszélgetés. Ezer módja van an-